

Warszawa od niepamiętnych czasów była miastem wielokulturowym i wielowyznaniowym. Nie dziwi zatem fakt, że w mieście wznoszono świątynie dla wyznawców różnych religii. Jednym z ciekawszych obiektów tego typu, jest zbudowana na początku XX w., cerkiew św. Jana Klimaka.

Zanim jednak w 1903 r. wmurowano pierwszą cegłę pod budowę nowej świątyni, to w ówczesnej wsi Wola powstał cmentarz prawosławny i prawosławna parafia pod wezwaniem św. Jana Klimaka. Powód był oczywisty - w Warszawie stale przybywało wiernych wyznania prawosławnego, natomiast samodzielnego cmentarza ciągle brakowało, przez co zmarli tego wyznania byli chowani na ewangelickim cmentarzu, przy ul. Leszno.

Konieczność pochówku wielu ofiar powstania listopadowego tylko przyspieszyła decyzję o utworzeniu prawosławnej nekropolii i w końcu, w 1834 r. zdecydowano się na teren we wsi Wola, w sąsiedztwie kościoła św. Stanisława. Nieczynny od kilku lat budynek świątyni, przebudowano na cerkiew i tak w 1841 r. powstała prawosławna parafia na Woli.

Znajdującą się na cmentarzu, samodzielną cerkiew pod wezwaniem św. Jana Klimaka, zaczęto budować ponad 60 lat później. Miała ona pełnić rolę świątyni pomocniczej wobec parafialnej cerkwi Włodzimierskiej Ikony Matki Bożej, jak również być główną cmentarną świątynią. Jej budowa w obrębie cmentarza prawosławnego była prywatną fundacją arcybiskupa warszawskiego i nadwiślańskiego Hieronima (Egzemplarskiego). Budynek wzniesiono według projektu Władimira Pokrowskiego, który wzorował się na XVII-wiecznym stylu regionu rostowskiego. Uroczysta konsekracja świątyni odbyła się 1 października 1905 r.

W trakcie II wojny światowej, zniszczeniu lub uszkodzeniu, uległo wiele zabytkowych budowli, a cerkiew św. Jana Klimaka nie była wyjątkiem. W trakcie wojny pełniła rolę schronienia dla ludności cywilnej, ale była także świadkiem tragicznych wydarzeń. Naziści zamordowali tu kilkadziesiąt osób, w tym dzieci, kler, wiernych, czy proboszcza ks. archimandrytę Teofana (Protasewicza). Mogiła upamiętniająca poległych znajduje się obok cerkwi.

Świątynię odremontowano w latach 1945-1948, natomiast generalny remont cerkiew przeszła w latach 60. i 70. Do dziś można tam podziwiać zabytkowy ikonostas Aleksandra Muraszki, a od 2003 r. znajdują się tam relikwie św. Bazylego Martysza, płk. WP.